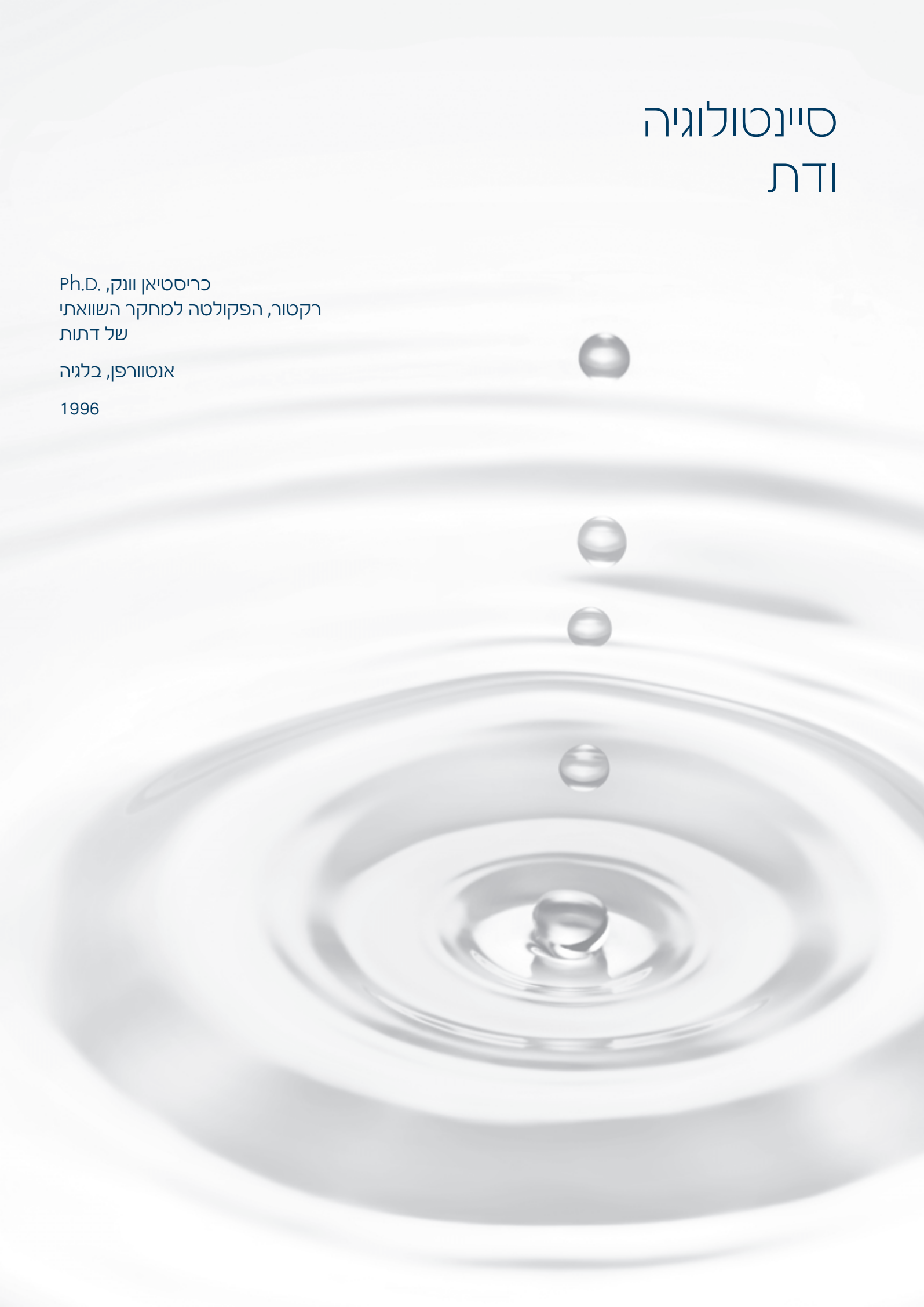

סיינטולוגיה ודת

כריסטיאן וונק, Ph.D.
רקטור, הפקולטה למחקר השוואתי
של דתות

אנטוורפן, בלגיה

1996

סיינטולוגיה
ודת

תוכן העניינים

1	א. הקדמה
2	ב. התבוננות בסיינטולוגיה
3	ג. דוגמה
6	ד. סיכום
7	הערות
9	על המחבר

סיינטולוגיה ודת

כריסטיאן וונק, Ph.D.
רקטור, הפקולטה למחקר
השוואתי של דתות

אנטוורפן, בלגיה

1996

א. הקדמה

מהי ההגדרה של דת? גם דתות מוכרות (לא כל המבנים הפוליטיים מכירים בדתות), מסורתיות ומבוססות, לעתים קרובות בוחנות את מקורן במאמץ להוכיח שהן למעשה הדת האמיתית היחידה. מי שאומר "האדון שלי הוא ההתגלמות הגדולה ביותר של אלוהים, או שהוא האדון הנאור היחיד", הוא ללא ספק בור. קנה המידה שאיתו ניתן לשפוט מנהיגים רוחניים נאורים במלואם נמצא רק בידיהם של חסידים נאורים במלואם. חסיד נאור נאמן לחלוטין לאדונו, למורו או לגורו שלו שהראה לו את הדרך לנאורות, אבל הוא תמיד מכבד התגלמויות אחרות ואדונים אחרים.¹

האנציקלופדיה של הדת' מציינת ש-"כל-כך הרבה הגדרות שונות [של המושג 'דת'] נוצרו במערב במהלך השנים, עד שאפילו רשימה חלקית שלהן לא תהיה מעשית", (מירצ'ה אליאדה, מקמילן, לונדון/ניו-יורק: 1986, עמ' 283). לכן אני צריך להסתפק בכמה מאפיינים של התנסויות דתיות ובידיעה שלדתות יש בסיס תרבותי וחברתי עמוק.

מבחינת ההקשר הכללי ביותר, דת היא החיפוש של האדם אחר קשר עם ה-"רוחני" – למעשה איחוד – שלעתים קרובות הוא כולל או מוביל לפולחן דתי.

מבחינת הנוצרים פירושו של דבר לחזור לשלב לפני "נפילת האדם", דבר שהם מאמינים שהוא אפשרי באמצעות בנו של האלוהים, ישו. במילים אחרות, הדת (ישו) מאחדת, והיא מהווה סמל לאיחוד עם אלוהים ועם האדם. אולם, הבעיה העיקרית של דת היא שהתיאולוגים רואים כל דת בצורה שונה. אפשר לומר שדת מאחדת ואילו התיאולוגים מפלגים. אבל תיאולוגיה נדרשת כדי להבין את הדת ואת הדתות.

בספרו 'Das Heilige' (תורגם לעברית כ-'הקדושה'), רודולף אוטו (1869-1937) מגדיר את המהות של מודעות דתית כיראת כבוד, תערובת ייחודית של פחד מפני האלוהי ומשיכה כלפיו. הוא מצטט התנסויות

רבות, מהודו, ממרוקו וממדינתו שלו, ומסיים במסקנה שהאדם, כל בני האדם, מפעם לפעם מכירים ב-"דבר האחר והשלם".

מירצ'ה אליאדה (1907-1986) הוסיף שהידע בנוגע לאל אינו מוגבל להתנסויות. זה מודגם בסמלים ובטקסים בכל רחבי העולם. סמלים, טקסים והתנסויות מובילים לחיפוש אחר הסיבה מדוע האדם מתנהג כפי שהוא מתנהג. סמלים וטקסים מושרשים במיתולוגיה.

לכן, עם ההגדרות האלה, אני משתמש בשתי אמירות משותפות בנוגע למאפיינים העיקריים של דת. אמירה אחת מוזכרת על-ידי ד"ר ריינר פלאשה (מרבורג) בעמוד 27 בספר Acta Comparanda II (אנטוורפן 1987): "במונח 'דת חדשה' אנחנו מתכוונים לתנועה דתית הממוקדת בדוקטרינה חדשה, בכת חדשה, ובקהילה חדשה שיוסדו באמצעות שני הגורמים האלה".

את האמירה השנייה או ההגדרה השנייה אני לוקח מד"ר ו. לוטג'הרס (בריסל) מהדת המוראבית, מתוך מחקר על צינצנדורף והאלוהות, המוכיח שכל הדתות הן תוצר של אבולוציה (מחקרים תיאולוגיים בבריסל', מספר 1, 1976, עמ' 6): ברגע שבו קבוצת אנשים מתכנסת ביחד עקב התנסות משותפת וביראת כבוד, יש דת. כשהם – הקבוצה הזאת – מבצעים את זה מתוך הרגל, אנחנו יכולים לדבר על דת ממשית, מוסד דתי. כאשר מישהו מתחיל להוביל, הופך לאחראי, ואומר לאנשים שהם צריכים לפעול באותה הדרך, אז זה הופך לפלג דתי או לכת. ואם מישהו אוהב לעשות את זה בדרך אחרת, הוא יכול להתחיל כת חדשה. בדרך זו, כל האנשים מקיימים פולחן דתי לישות "שמחדירה בנו יראה" (במקור בגרמנית: "das uns so einen Schauer macht").

לפיכך, בדת אנחנו יכולים לצפות למצוא קשר או איחוד עם הרוחני והנעלה; דוקטרינה ומנהגים, כמו גם סמלים, טקסים והתנסויות הקשורים לאותה מציאות נעלה; וקהילה המתכנסת סביב אמונות ומנהגים כאלה.

2. התבוננות בסיינטולוגיה

כשבדקתי את סיינטולוגיה, הבחנתי שיש לה מאפיינים משותפים עם מספר דתות אחרות, בין השאר עם: 'המדע הנוצרי' (נוסד על-ידי מרי בייקר אדי ב-1879)²; 'החברה הדתית של החברים', או 'הקווייקרים' (נוסדה על-ידי ג'ורג' פוקס ב-1665)³; 'הכנסייה החדשה של ירושלים' (מבוססת על הפילוסופיה של ע. סוודנבורג, 1688-1772), (שנוסדה בשנות השמונים של המאה ה-18)⁴; אנטואיניזם (נוסדה על-ידי פייר אנטואין ב-1910)⁵; ובנוגע לפילוסופיה עצמה, עם היבטים מסוימים של הבודהיזם.

זה אינו שילוב של אמונות, אלא פשוט תוצאה. סיינטולוגיה הגיעה מהמינד של ל. רון האברד – והתפתחה בזמן שבו אנשים מחפשים צורות חדשות של פולחן דתי במסגרת ההשתייכות הדתית שלהם, הפלג הדתי שלהם, או הכת שלהם. (מקור המילה 'כת' ניתן לשיוך למילה הלטינית sequi, שמשמעותה 'לנהוג על-פי'). המסר של סיינטולוגיה אינו נוצרי או יהודי או מוסלמי, אלא בעל שורשים עתיקים. הוא מתחיל עם כתבי

הוודות שבהן האברד מוצא יותר חוכמה ממה שיש בתיאולוגיה או בפילוסופיה של המערב שניסו לחלק את החוכמה לקטגוריות.⁶

בעוד שיש לסיינטולוגיה מאפיינים משותפים עם דתות אחרות, היא עצמה מיוחדת במינה, עם דוקטרינה מקיפה משלה המבוססת על כתביו של ל. רון האברד, ועם מנהגים דתיים ייחודיים משלה.

משום שסיינטולוגיה נוסדה במערב "הברברי"⁷ היכן שה-"גולם" הפך להיות "האדון"⁸ היא מספקת דלת פתוחה עבור אלה המחפשים מסר רוחני בעידן המודרני.

ג. דוגמה

כאשר ל. רון האברד כתב את הספר 'דיאנטיקה: המדע המודרני של בריאות הנפש', המגדיר תרפיה של פורקן באמצעות דיבור, הוא לא חשב, ככל שידוע לי, שהתוצאה בסופו של דבר תהיה דת או אמונה. מטרתו היחידה באותו הזמן הייתה השאלה של איך לעזור לאנשים באמצעות תהליכים שעוסקים במיינד. במילים אחרות, הוא הטיל ספק בטיפול שסיפקו הפסיכואנליטיקנים.⁹ וכך הוא חיפש אחר מערכת פוטנציאלית אחרת שתוכל לעזור לאנשים ותאפשר להם להפוך לבעלי יכולת רבה יותר, כפי שהוא תיאר בספר הבסיסי 'דיאנטיקה', שפורסם לראשונה ב-1950.

במהלך המחקרים הנוספים שלו, האברד גילה שהאדם הוא יותר מאשר רק גוף או מיינד. הוא למעשה ישות רוחנית בת אלמוות, לה הוא קרא "תטן". התטן הוא האדם עצמו, לא גופו או מיינד או שום דבר אחר. זה לא משהו שיש לו, אלא מה שהוא. התטן הזה חי אינספור תקופות חיים קודמות, והוא ישרוד את מות הגוף הנוכחי. את המושג הזה בסיינטולוגיה של חיים קודמים ניתן להשוות לצורות הקארמה (סמסקרה) בבודהיזם.¹⁰

על פי הדוקטרינה של סיינטולוגיה, התטן סובל מהנטל של התנסויות טראומטיות מתקופת החיים הנוכחית ומתקופות חיים קודמות, המאוחסנות במיינד ריאקטיבי. התנסויות אלה יכולות להמשיך לגרום לו להרגיש כאב או לפעול בצורה לא רציונלית ומונעות ממנו להשיג את מלוא מודעותו ויכולותיו הרוחניות. סיינטולוגיה מטפלת בטרואמות העבר האלה באמצעות היישום של אודיטינג, בו ניתן להסיר מהתטן את הנטל של התנסויות העבר האלה ולהפוך אותו ליותר מודע לעצמו כישות רוחנית. הוא מוצא את התשובות לשאלות כגון: 'מי אני?' או 'למה אני?'. ככל שהאדם משיג מודעות רוחנית גדולה יותר באמצעות אודיטינג הוא גם לומד לחיות חיים מלאים יותר ואתיים יותר בכל תחומי הקיום, שנקראים בסיינטולוגיה 'שמונה הדינמיקות'. הראייה היא שכל אדם קיים ומבקש להשיג הישרדות בשמונה דינמיקות, המתוארות כדלהלן:

הדינמיקה הראשונה: הדחף הדינמי לשרוד בתור אינדיבידואל.

הדינמיקה השנייה: הדחף לשרוד דרך סקס ומשפחה.

הדינמיקה השלישית: הישרדות כקבוצה. זה כולל את כל הקבוצות, כגון העבודה, בית-הספר, מועדון, וכו'.

הדינמיקה הרביעית: הדחף לשרוד למען כל המין האנושי.

הדינמיקה החמישית: הדחף לשרוד למען כל צורות החיים, הן צמחים והן חיות.

הדינמיקה השישית: הדחף לעבר הישרדות של העולם הפיזיקלי, לרבות כל החומר, האנרגיה, המרחב והזמן.

הדינמיקה השביעית: הדחף לשרוד כישויות רוחניות – הממד הרוחני.

הדינמיקה השמינית: הדחף לשרוד בתור האינסוף או הישות העליונה.

אפשר לחשוב על הדינמיקות האלה כמעגלים בעלי מרכז משותף, כשכל דינמיקה גבוהה יותר מקיפה את אלה מתחתיה. אודיטינג (יעוץ רוחני אחד-על-אחד שהוא העיסוק המרכזי של סיינטולוגיה) מטפל בכל הדינמיקות ומעלה את המודעות והאחריות של האדם בכולן, לרבות מערכת היחסים שלו עם הממד הרוחני ועם אלוהים.

המושג של 'הישות העליונה' או 'הדינמיקה של האלוהים' נמצא בכל רחבי הדוקטרינה של סיינטולוגיה. בעוד שלסינטולוגיה אין דוגמה ספציפית לגבי הצורה שאותה לובשת הישות העליונה. הדוגמה הדתית מגדירה שהצורה הזאת היא של אלוהים-בורא הנמצא בשיאו של כל הקיום. קיומו ותפקידו של האלוהים נראה, לדוגמה, בעיקרי האמונה של דת הסיינטולוגיה:

אנו, בני הדת, מאמינים

שכל בני האדם ללא הבדל גזע, צבע או אמונה, נבראו עם זכויות שוות.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם לבחור את התחומים הדתיים שלהם ולעסוק בהם.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם לחיות את חייהם.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם להיות שפויים.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם להגן על עצמם.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם ליצור, לבחור, לסייע או לתמוך בארגונים, בדתות ובממשלות שלהם.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם לחשוב בחופשיות, לדבר בחופשיות, לכתוב בחופשיות את דעותיהם שלהם, ולהתנגד לדעותיהם של אחרים או לבטא אותן או לכתוב עליהן.

שלכל בני האדם יש זכויות שלא ניתן לשלול מהם לברוא את בני מינם.

שלנשמות בני האדם יש את הזכויות של בני האדם.

שאינן לנתק מהדת את לימוד המינד והריפוי של מחלות שמקורן נפשי, ואינן להתעלם מהם בתחומים שאינם דתיים.

ושלאף נציגות למעט הבורא אין את הכוח להשהות או לבטל את הזכויות האלה, באופן גלוי או סמוי.

ואנו, בני הדת, מאמינים

שהאדם הוא טוב ביסודו.

שהוא מבקש לשרוד.

שהישרדותו תלויה בו עצמו ובזולתו, ובהשגת אחווה עם היקום.

ואנו, בני הדת, מאמינים שחוקי האל אוסרים על האדם

להרוס את בני מינו.

להרוס את שפיותו של אחר.

להרוס או לשעבד את נפשו של אחר.

להרוס או להפחית את הישרדותם של בני לוייתו או של קבוצתו.

ואנו, בני הדת, מאמינים

שהנפש יכולה להינצל

ושהנפש לבדה עשויה להציל או לרפא את הגוף.

בנוסף לאודיטינג, סיינטולוגים מחפשים גם הארה באמצעות הלימוד של כתביו של ל. רון האברד או על-ידי הקשבה להרצאות המוקלטות שלו, וקיים מספר עצום שלהן. הלימוד הזה, שנקרא הכשרה, הוא העיסוק הדתי העיקרי השני בסיינטולוגיה, בנוסף לאודיטינג.

לסיינטולוגיה יש גם 'תוכנית Purification' (טיהור) שמשמשת בשילוב של פעילות גופנית, ויטמינים וסאונה כדי להסיר מהגוף סמים, כימיקלים ומזהמים אחרים שמונעים התקדמות רוחנית. זה חלק מניהול של "חיים מאוזנים" (זהו גם רעיון מרכזי ב-יכנסית ישוע הנוצרי של הקדושים בני זמננו, המורמונים), שעוזר לאדם להגיע אל הדינמיקה השמינית והגבוהה ביותר, שהיא "הדינמיקה של האלוהים".¹¹

יועצים רוחניים של סיינטולוגיה מקיימים גם טקסי נישואין, הלוויות, הטבלות וייעוץ רוחני, תוך שימוש בטקסים ובסמלים ייחודיים לסיינטולוגיה.

סיינטולוגיה מחזיקה בערך באותה השקפה על דוגמה כמו רוב הדתות אחרות. היא מציגה את הדוגמה כעניין של עובדה אובייקטיבית¹² אבל לא משתמשת במילה, כפי שעושה הכנסייה הקתולית שבה הדוגמות מקובעות לנצח (מועצת הוותיקן, 1870).

האברד הכריז שהעיקרון הראשון הוא שהחוכמה מיועדת לכל אחד. העיקרון השני הוא שהחוכמה חייבת להיות ניתנת ליישום, והעיקרון השלישי הוא שהחוכמה היא בעלת ערך רק אם היא נכונה או אם היא פועלת. ל. רון האברד אמר: "סיינטולוגיה תתקדם כל עוד היא משיגה תוצאות".¹³

ד. סיכום

עבור מלומדים בתחום של ההיסטוריה של דתות, סוציולוגיה ו/או השוואה בין דתות, אין ספק שסיינטולוגיה היא דת.

באמצעות אודיטינג ולימוד כתביו של ל. רון האברד, אדם מגביר את מודעותו הרוחנית ושואף לאיחוד לאורך כל הדינמיקות, לרבות בדינמיקה השביעית (הממד הרוחני) ובדינמיקה השמינית (הישות העליונה). זו תנועה דתית עם דוקטרינה ופעילות משלה, ועם קהילה שהתבססה סביב האמונות הדתיות שלה וממוקדת בהן. לסיינטולוגיה יש את הטקסים והסמלים שלה והיא מבוססת על התגליות והחזון של המייסד שלה, ל. רון האברד.

סיינטולוגיה חולקת כמה מאפיינים עם דתות אחרות, אבל עבור המאמינים בה היא נתיב ייחודי שמחבר אותם לממד הרוחני ולתחום האלוהי.

כריסטיאן וונק
אנטוורפן, 1996

הערות

1. "אמת לעומת דוגמה דתית צרת אופקים" ב-Self-Realization, ארה"ב, Winter 1995, כרך 67 מס' 1 עמ' 32
2. 'המדע הנוצרי' נוסד בנסיבות דומות לסיינטולוגיה, כשהתחיל עם שאלות על ריפוי נפשי. העקרונות הראשיים של מרי בייקר אדי היו שאלוהים הוא מיינד ורוח ושהוא טוב. משום שהוא טוב, העבודות שלו (היצירות שלו) גם הן טובות. במילים אחרות, חומר, חטאים, מחלות ומוות לא קיימים למעשה. האדם שמקבל את זה עובר הארה. לאדם שחי לפי תורתו של ישו יהיו חיים בריאים מבחינה גופנית ורוחנית.
3. הטיפול בחברות, בנישואין ובעניינים רשמיים אחרים דומה לזה המבוצע ב-'החברה הדתית של חברים' (הקווייקרים), אולם ללא צורה קבועה של פולחן דתי, למרות שישנן דוגמאות של דפוסים קבועים התלויים בסביבה התרבותית. ראה, למשל, "ממשלת כנסייה" ב-'המפגש השנתי של לונדון' ב-החברה הדתית של חברים'. (Friends Book Centre, לונדון 1968).
4. בדומה לכתביו של האברד בסיינטולוגיה, הכתבים של ע. סוונדנבורג הם מקודשים (מכילים התנסויות של התגלות) והם נמצאים בשימוש על-ידי חסידיו בהתאם לצעדים כפי שנקבעו על-ידי המחבר. משתמשים בתרגומים, אבל לצורך הדוקטרינות הבסיסיות צריך לחזור לשפה המקורית. ניתן לראות מילונים בכל מקום במרכזים האלה. במספר 'כנסיות חדשות של ירושלים', כגון זו ב-Den Haag, הולנד, הקריאה מתבצעת מהטקסטים הלטיניים המקוריים (סוונדנבורג כתב בלטינית), והיועץ הרוחני יוסיף הערות בצורה עמוקה ככל האפשר. רק יועצים רוחניים שיכולים לקרוא לטינית יכולים לקבל הסמכה. הכתבים המקוריים של ל. רון האברד נמצאים בשימוש עם אותה תשומת לב. ("הדת של סיינטולוגיה", 1994, עמוד 5).
5. (פייר) לואי-ג'וזף אנטואין (1845-1912) היה כורה בלגי אשר, לאחר שקרא את הספר *Livre des Esprits* מאת א'. קרדק, ייסד כנסיות רבות, שנקראות מקדשים, (בבלגיה וגם בגרמניה, צרפת, פולין ובמדינות באפריקה ובדרום אמריקה) שבהן התקיימו טקסי ריפוי. הוא לא היה נוצרי. כתיאוסוף מבני (הוא קרא לעצמו המייסד של "הספיריטואליזם החדש") הוא היה פתוח לכל הצורות של דוקטרינות דתיות, במיוחד כאלה מהמזרח. העיקרון שהוא מלמד: "Toute matière est illusion; le mal n'existe pas" en soi mais est un produit de notre imagination. Le bonheur consiste à être dépouillé de tout désir, provoqué par la vue des formes changeantes et illusoire de la matière. De réincarnation. (האוסר מורכב מלהיות עירום מכל תשוקה, המגורה על-ידי הצורות המשתנות והמתעתעות של החומר). "en réincarnation, notre esprit atteindra un jour la libération" (מגלגול נשמות לגלגול נשמות, הנפש שלנו תגיע לבסוף ביום מין הימים לחופש"). 'המילון של הדתות' (University Press צרפת) קורא לדת הזאת מעין בודהיזם פרימיטיבי. הריפוי הרוחני שלו את החולים הביא אותו לעמוד לדין

ב-1901 וב-1907 (הן גורמי הדת והן רשויות המשפט הרפואי האשימו אותו), ושם, לאחר דיון מפרך, הוא נמצא חף מפשע. כמעט אותו הדבר קרה למרי בייקר אדי, לג'ורג' פוקס ולעמנואל סוודנבורג. סיינטולוגיה סבלה מהאשמות דומות באיזורים מסוימים.

6. 'המסורת של ברבריות', הרצאות פניקס, עמ' 33. (ארגון ההוצאה לאור העולמי, 1968).

7. הרב א. מלינסקי בנוגע ל-"ההתקדמות של המדע הטכני וההתדרדרות של האדם" ב-Acta Comparanda II, אנטוורפן 1987, עמ' 7.

8. הרצאות פניקס עמ' 33.

9. בפסיכואנליזה, לדוגמה, האנליטיקן אינו מקבל את מה האדם אומר אלא מפרש את זה, מעריך את מצב האדם עבורו וכו'. זאת האנטיתזה של אודיטינג של סיינטולוגיה, שבו נאסר במפורש על האודיטור ("אדם שמקשיב", מהמילה הלטינית *audire*, להקשיב) לבצע הערכה עבור האדם. האדם מוצא את התשובות שלו. ('מהי סיינטולוגיה?', Bridge Publications, 1992, עמ' 163).

10. בספר 'האם חיית לפני חיים אלה?' למרות שהמשמעות המקורית של המונח *קארמה* היא פשוט "משהו שבוצע", במהלך הזמן משמעותו הפופולארית הפכה, ביחס לתיאוריה של גרימה, לסוג של כוח פוטנציאלי שנרכש כתוצאה מכל מעשה שבוצע בעבר. כלומר, התוצאה של כל מעשי העבר היא טובה או רעה, סבל או הנאה, בהתאם למה שבוצע, ויש לה כוח השפעה על העתיד, וזה מה שנחשב לקארמה של האדם. מאמינים שאם המעשה הטוב יבוצע שוב אז הוא יצטבר, והעוצמה הפוטנציאלית של הטוב יפעל על העתיד בתור השפעה מיטיבה. (ראה, למשל, "הכתבים של בודהה" Bukkyo Dendo Kyokai, טוקיו 1966, עמ' 300).

11. הרצאות פניקס, עמ' 315.

12. העובדות האובייקטיביות החשובות ביותר ("דוגמה") בסיינטולוגיה הן הכתבים של האברד, החל ב-'דיאנטיקה'. התלמיד פוגש בהן בעצמו, ומבין אותן בעצמו. תפקידו של האודיטור או המפקח הוא רק לסייע לחבר הקהילה.

13. ב-'דת הסיינטולוגיה', עמ' 2.

על המחבר

השכלה

Marnixschool (אנטוורפן)

K. Atheneum (אנטוורפן)

Landbouwschool (חקלאות ב-Stabroek)

'מכון התני"ך האירופאי', פריז, צרפת (1957-1960)

בלשנות (S.I.L.) בשיתוף פעולה עם אוניברסיטת לונדון. (1959)

סמינר Teologica Baptista, ליסבון, פורטוגל (1960-1961)

הסמכה לכמורה

הכנסייה הפרוטסטנטית המאוחדת בבלגיה (Genk, 1979)

הוועידה הבפטיסטית הדרומית (פניקס, אריזונה ארה"ב, 1980)

הפקולטה לתיאולוגיה פרוטסטנטית, בריסל, בלגיה (1969-1970)

האוניברסיטה הדרומית, ארה"ב. תזה לדוקטורט, "הפילוסופיה של אסירים בהתבסס על התיאולוגיה

של ק. בארת' ור. אוטו" (1977)

האקדמיה Parthasarathy C., הודו: תואר דוקטור של כבוד (1985)

תפקידים

עוזר הציפלין (C.I.B.I) בצבא הבלגי בגרמניה (1962-1963)

מורה של הדת הפרוטסטנטית, בבתי-ספר של המדינה (1963-1965)

עורך/מייסד של המגזין הדו-שבועי Op Vrije Voeten (1962-1979)

דירקטור/מייסד של שירות הנוער Op Vrije Voeten (1963-1979)

מייסד/אדמיניסטרטור של 'הפדרציה העצמאית לשירותים לנוער' (עד 1978)

חבר הנציבות והמועצה במשרד החינוך והתרבות הלאומי (עד 1978)

מייסד ויושב-ראש מועצת סורינאם הבלגית (1975-1992)

אדמיניסטרטור של 'כתב העת התקופתי של איגוד ההוצאה לאור הפלמי' (1967-1983)

הדירקטור הלאומי של 'חילופי נוער נוצרי בינלאומי' (1971-1976)

כתב לאומי של 'המועצה האירופית של נוער דתי' (1975-1977)

יועץ רוחני צעיר ב-'איחוד המיסיונרי של גוספלי (Zeist) עבור בלגיה עד 1970

הדירקטור הלאומי של 'נוער למען ישר' (1963-1979)

גזבר של 'נוער למען ישר הבינלאומי באירופה' (1967-1970)

הציפלין של מערכת בתי-הסוהר (1976-1982)

הציפלין של 'מהגרים עובדים' (1980-1985)

חבר האסיפה הכללית של Schola Para Medicorum (1982-1989)

חבר U.P.C.B. (Brasschaat)

חבר האסיפה הכללית של 'הפקולטה למחקר השוואתי של דתות' (1980-)

- הרקטור של 'הפקולטה למחקר השוואתי של דתות' (1980-)
פרופסור לתיאולוגיה פילוסופית (1985-)
חבר צוות במוסד Grootjans ,Detiège ,Craeybeckx באוניברסיטת אנטוורפן (1995-)
אדמיניסטרטור לכנס העולמי של הדתות (1974-)
אדמיניסטרטור של 'החברים של מוזיאון חקר תרבויות העמים' באנטוורפן (1979-)
חבר 'הסדנה הדתית למידע באירופה' (1974-)
חבר W.C.R.P. בלגיה (1989-)
יועץ לנציבות נצרות-אסלאם של U.P.C.B. (1981-)
חבר 'עמותת היועצים הרוחניים הבפטיסטים' (1979-)
האדמיניסטרטור של הוועדה השלטת – באיזור אנטוורפן (1982-)
העורך של Acta Comparanda, (1983-)
כתב של Kerk en Leven, (1974-)
יועץ רוחני של 'הכנסייה הבפטיסטית הרב-לשונית', אנטוורפן (1983-)
חבר ב-Antwerp Philosophical Association Werkgroep Kierkegaard (1990-)

